

Cikkeink visszhangja

Miért égnek nappal is az utcai lámpák?

A Dél-Magyarországban többször jelent meg olyan cikk, amely kifogásolja, hogy egyes helyeken nappal is bekapcsolják a közvilágítási lámpákat. Az a látszat, mintha az Áramszolgáltató Vállalat nem venné figyelembe a takarékoság szempontjait. Pedig esetenként, azért kapcsolják be nappal is a közvilágítást, hogy az este üzemképes legyen és minél több lámpa égjen.

Köztudomású, hogy a közvilágítási lámpák, azok vezetékei, ezenkívül a közvilágítást vezérlő és kapcsolóberendezések időszakonként javításra, karbantartásra szorulnak. Munkavédelmi okokból ezeknek a munkáknak nagy részét csak nappal lehet elvégezni. Hogy a javítást elvégezhesék, illetve annak eredményéről meggyőződhesünk, a közvilágítást nappal is be kell kapcsolni egy időre. Ez a kapcsolás viszonylag csak kis területekre, egyszerre csak

egy körzetre vagy annak egy részére korlátozódik. Ritkán, de előfordul, hogy a vezérlő berendezés zavara miatt is kigyulladnak nappal az utcai lámpák.

A kiégett fényforrásokat általában este cseréljük ki, mert ezt a cserét a munkavédelmi előírások este is megengedik.

Megemlítjük, hogy a közvilágítás díját a tanácsok általában fizetik az esti és éjszakai üzemórák alapján. A karbantartás alatt, nappal fogyasztott villamosenergia ára vállalatunkat terheli.

Ugy érezzük, hogy a közvilágítási lámpák bekapcsolása nappal általában a lakosság érdekeit szolgálja, mert így biztosítható csak a közvilágítás üzembiztonsága este és éjszaka.

A DÁV szegedi üzletigazgatósága részéről

Kovács János,
üzletigazgató
Hörömpö József,
főmérnök

Új mesejáték bemutatójáról

Örömmel kell üdvözlőnk minden kísérletet, amely gyermekeknek szánt színpadon csodálatos mesevilágot terem egy-egy új alkotással. Nehéz, de hálás feladat ez: azoknak szerezni színházi élményt, akiknek képzeletvilága a valóság egyszerű dolgait még mesei tulajdonságokkal, történetekkel ruházza fel — mintegy átkölti ismeretükkel a jót és a rosszat, hogy végül a jó győzedelmeskedjen.

Jászai Lászlóné, a Dózsa György Általános Iskola tanára Gerhardt Mekker meséje nyomán írt háromfelvonásos verses-zenés mesejátékot *Antti és Annácska* címmel, s egyben a tervezés, a betanítás és a rendezés feladatát is ellátta. A mesejáték szereplőit iskolája tanulóiból válogatta, s szabad idejéből szaktíva, hat héten át próbált velük, míg most készző, éretté vált a mű, amely oly sok örömet szerzett kicsinyeknek és nagyoknak egyaránt.

S mielőtt a szereplőkről szólnánk, dicséret illeti azokat a színtőket is, akik a kis színjátszók ruháit varrták, jelmezeit készítették. Igen, így teljes ez a munka, amelyre már felfigyelt a Magyar Rádió is, mert a közeljövőben hangszalagra rögzíti Jászai Lászlóné verses mesejátékát.

A honvédség tiszti klubjának művelődési terme igazi kis színházzá vált a mesejáték első bemutatása óta. Az előadások számát eredetileg háromra tervezték, viszont máris kilenc meghívásnál tartanak. Délelőttönként az óvodások csoportosan látogatják a kis "színház"-at, a délutáni előadásokat pedig a kis- és nagykisiskolások, és a felnőttek, akik tudvalevően sosem nőnek ki a mesék kedveléséből.

A két címszereplő: *Pakai Antal* és *Lórei Katalin*. A medve: *Barna Károly*. Téliapó: *Csikós György*. Boszor-kány: *Korcsényi Tibor*. Rigó: *Pető János*. Veréb: *Terhes Lajos*. Tóbiás: *Gugolya István*. Nem egyszer igazi színészi játékkal formálják meg szerepüket, szövegmondásokon pedig meglepik, hogy a magyar nyelvet és beszédstílust jól ismerő pedagógus tanította meg velük a helyes szövegkiejtést.

Ősziparack kísérleti telep

A Budapesti Kertészeti Kutató Intézet szakemberei a közelmúltban felkeresték Balástyán a Móra Ferenc Tsz gazdait s kérték a vezetőket: legyenek az intézet segítségére egy új ősziparack kísérleti telep létesítésében. A Kertészeti Kutató Intézetnek ugyanis gazdag ősziparackfajta gyűjteménye van, s ebben sok olyan fajta szerepel, amely a kutatók eddigi megfigyelései alapján a Dél-Alföld gyümölcse lesz. Ezeket a fajtákat pedig köz-

Az országgyűlés mezőgazdasági és államigazgatási bizottságának együttes ülése

Az országgyűlés mezőgazdasági és államigazgatási bizottsága hétfőn Z. Nagy Ferenc elnökletével együttes ülést tartott a parlamentben. Az ülésen, amelyen Római Sándor, az országgyűlés elnöke is részt vett, Losonczy Pál földművelésügyi miniszter a mezőgazdasági rendeltetű földek védelméről szóló törvényjavaslatról, dr. Balassa Gyula, az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetője az erdőkről és a vadgazdálkodásról szóló törvényjavaslatról tájékoztatta a képviselőket.

A bizottságok az előterjesztett törvényjavaslatokat néhány módosítással elfogadták, s úgy határoztak, hogy az országgyűlésnek is elfogadásra ajánlják. (MTI)

Üzbekisztán

mesterséges tengerei

Üzbekisztán és Kirgizia határán, a Ferganai-völgyben megkezdtek egy csaknem 200 millió köbméter befogadóképességű víztározó építését. Ezzel százezer hektárnyi szűzföld öntözése válik lehetővé.

A mesterséges tenger kialakítása érdekében 68 méter magas, és fél kilométer hosszú gáttal zárják el az egyik hegyi folyó medrét.

A legközelebbi években Üzbekisztánban további 8 nagy víztározót építenek, s ezzel biztosítják félmillió hektár új földnek a vetésforgóba való bekapcsolását. Az új földeken gyapotot, gyümölcsöt és szőlőt fognak termelni.

L. F.

Új filmek készülnek a Budapest Filmstúdióban

A Budapesti Filmstúdió munkatársai az év végéig öt újabb filmmel akarják gyarapítani eddigi munkáik számát. Paulusz Alajos forgatókönyve alapján Mönich László rendező és Szabó Árpád operátor négyrészes tájfilmen dolgozik. A Barangolás a kék úton című újdonság alkotói a két turistatárs nyomán haladva öröklítik meg hazánk természeti szépeit.

Bokor László rendező és

Sziklai Kornél operátor a közelmúltban Berlinben járt, s élményeit megörökítette a celluloidszalagon. A felvételekből rövidfilmet állítottak össze, amely a Magyar Filmhíradó különkiadásaként kerül a közönség elé. Érdekesnek ígérkezik A szeretet nevében című újdonság — Kórompai Márton rendező filmje —, amely az inkvizíció történetéből merítette témáját.

A 15 éves Tiszatáj az ország kulturális életének szerves részévé vált

A dél-magyarországi írók tanácskozása Szegeden az irodalom problémáiról

Tegnap Szegeden tartották meg a dél-magyarországi írók találkozóját, amely délelőtt 10 órakor kezdődött a városi tanácsháza kistermében. Megjelent Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Kiss István, az MSZMP Központi Bizottsága tudományos és kulturális osztályának munkatársa, Kelemen Sándor, a Művelődésügyi Minisztérium irodalmi osztályának helyettes vezetője, Tóth Dezső, a Magyar Írók Szövetsége titkára, a Magvető Könyvkiadó helyettes igazgatója, valamint Munkácsy Miklós, a Magyar Írók Szövetsége vidéki szervező titkára. Részt vettek a tanácskozáson Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megye párt- és tanácsai szerveinek képviselői is.

Nagy Sándor Kossuth-díjas író megnyitotta szavaiban hangsúlyozta, hogy a vidék kulturális életének történetében mennyire jelentős lépés, hogy párt- és tanácsai vezetők közvetlenül találkoznak az írókkal, hogy felmérjék az eddigi munkát, s meghatározzák, mit kell tennünk a jövőben. Tari János, a városi tanács vb-elnökhelyettese rövid áttekintést adott a Magyar Írók Szövetsége dél-magyarországi csoportjának eddigi munkájáról, amelyben három megye íróinak tevékenységét mérhetjük le.

A magasabb szintű irodalmi élet kialakítása és továbbfejlesztése — mondotta — csak akkor lehetséges, ha a legjobb erőket egyesítjük egész Dél-Magyarországon.

A továbbiakban a 15 éves Tiszatáj jelentőségét elemezte Tari János. — A felszabadulás óta megjelenő irodalmi lapok között — hangoztatta — jelentős múltra tekint vissza a Tiszatáj, amelynek vitathatatlan érdeme van a szocialista élet és irodalmi szemlélet fejlesztésében. Bejelentette Tari János, hogy 1962-ben a tanácsai költségvetésben kétszázharmincezer forintot biztosítottak a Tiszatáj eredményesebb működéséhez. A Tiszatáj Kiskönyvtár-sorozatáról elmondotta, hogy kezdettől fogva nemes célt szolgált, s 1959 óta több fiatal, tehetséges író segített ahhoz, hogy önálló művel szolgálja a szocialista irodalmat.

Kiss Lajos József Attila-díjas irodalomkritikus a kritikai művek és a szépirodalom közvetlen kapcsolatáról, egymásra való hatásáról beszélt. Siklós János hozzászólásában az írók és a neptömegiek kapcsolatát elemezte, s hangoztatta, hogy az irodalmi légkör megerősítésében milyen fontos szerepet játszik a napilapokra, amelyek elvárják, hogy a közvélemény

formálásában közvetlenebbül vegyék ki részüket az írók.

Krajczik András, a Tiszatáj Kiskönyvtár-sorozat szerkesztője bejelentette, hogy 1962-ben öt író könyve jelenik meg a Tiszatáj Kiskönyvtár, illetve a Magvető Könyvkiadó közös gondozásában.

Rácz Lajos, a Csongrád megyei Hírlap felelős szerkesztője hangoztatta, hogy az írók bátrabban keressék fel a szerkesztőket. Mondotta, hogy a Csongrád megyei Hírlap korlátlan lehetőségeket biztosít a máról szóló irodalmi alkotásoknak.

Dr. Bán Ferenc, a Tiszatáj Kiadóhivatalának vezetője lapterjesztési problémákról tájékoztatta az értekezlet résztvevőit, s kijelentette, hogy a Tiszatáj egyéni előfizetőinek létszáma folyamatosan emelkedik. Elmondotta, hogy a Tiszatáj előfizetőinek 80 százaléka Csongrád megyében van.

Welther Dániel, a Petőfi Népe felelős szerkesztője a dél-magyarországi írók további eredményes munkásságának lehetőségeit tárta fel, s hangsúlyozta, hogy

lehetőséget találnak majd Bács-Kiskun megyében is arra, hogy a Tiszatáj közvetlenebbül támogassák minden tekintetben.

Tóth Dezső, a Magyar Írók Szövetsége titkára arról az eredményes együttműködésről beszélt, amely létrejött a Tiszatáj Kiskönyvtár és a Magvető Könyvkiadó között. — Összinté, baráti és tisztelőteljes ez a kapcsolat, amellyel — közreműködünk, hogy mind több jó mű lásson napvilágot ennek az együttműködésnek az eredményeként.

Kiss István hozzászólásában bejelentette, hogy 1962. januártól rendezik a vidéki irodalmi lapok problémáit, köztük a Tiszatájét is.

Hangoztatta, hogy ez a rendezés minden tekintetben előnyös lesz.

Dr. Lőkös Zoltán, a Dél-Magyarország felelős szerkesztője hozzászólásában elmondotta: — Az eredeti célkitűzés, hogy a Tiszatáj sajátos tájékoztatást nyújtson, csak ma érhető el. Hangsúlyozta, hogy a Dél-Magyarország szerkesztősége és a Magyar Írók Szövetsége dél-magyarországi csoportja között, egészen a kapcsolat.

Kifejezte azt az óhaját, hogy a Dél-Magyarország szerkesztősége örömmel fogad minden író, aki a szocialista irodalomért munkálkodik. Mint újabb publikációs lehetőséget jelentette be, hogy januártól kezdve havonta két oldalon jelenik meg a Dél-Magyarország Irodalmi Füzetek sorozat, amely bár melléklet lesz, külső formájában azonban önálló kiadványt tükröz.

A továbbiakban felszólalt Munkácsy Miklós, Dóme Mihály, a Csongrád megyei tanács művelődési osztály vezetője. Hantos Mihály, a Csongrád megyei tanács vb-elnökhelyettese. A délelőtti tanácskozás Tari János vb-elnökhelyettes

összefoglalójával, illetve Nagy Sándor zárszavával ért véget.

A tanácskozás délután tovább folytatódott az újságírók részvételével. A tanácskozást követően a Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínházában rendezték a 15 éves a Tiszatáj című irodalmi estet. Dr. Nacsády József egyetemi adjunktus méltatta a jubiláló magyarországi írók vitáját a konkrét teendőket Szegedi Nemzeti Színház, zajlik le, s következménye a kulturális decentralizációnak. Példamutatónak, jó szándékúnak jellemezte a és Bács megyei íróknak műtanácskozást, s hangoztatta, veiből.

a Tiszatáj és a Tiszatáj Kiskönyvtár sorozat megfelel az erkölcsi bizalomnak, s az ország kulturális életének szerves részévé vált.

— Bárhol jelenik is meg egy mű — mondotta —, végső soron nem a hely, ahol megjelent, hanem a színvonal az értékmérő. Íróknak vidéken élni bizonyos áldozatvállalást is jelent. A tehetségek ki is tartanak amellett, hogy itt is maradnak, elhárítják maguktól, azt, hogy a fővárosban élni felsőbb osztályba lépést jelent a vidékkel szemben.

Ezt követően Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára elemezte a dél-magyarországi írócsoport létrehozásának szükségességét, eddigi fejlődését és jövőbeni szerepét. Mondotta, hogy

egészséges az a kapcsolat, amely létrejött Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megye írói között,

legalábbis ezt bizonyítják a Szegeden, Békéscsabán és Kecskeméten megtartott irodalmi estek, amelyeket nagyszámú közönség látogat. Kiemelte a Csongrád megyei és a szegedi városi tanács vezetőinek tevékenységét az irodalmi élet támogatása érdekében. Hangsúlyozta azt is, hogy nem mindegyik vezető érti meg meg az irodalom jelentőségét, például a parasztság jobb életkörülményeinek összefüggésében. A kettőt pedig nem választja el a fal. — Az irodalmi esteken — mondotta — alig látni vezető beosztású embereket, mintha nekik nem volna, mintha nekik nem adna semmit az irodalom. Az irodalom pedig lényeges szerepet játszik a tudatformálás meggyorsításában.

A továbbiakban a Tiszatáj 15 éves tevékenységéről szólott Siklós János, különösen pedig az 1957-től új formában megjelenő lapról, amely becsülettel, egészséges törekvéssel indult. — Mind a mai napig országos tekintélyt és megbecsülést harcolt ki magának. Ez azoknak az érdeme, akik becsületesen szolgálták a párt kulturális politikáját, azoknak az érdeme, akiknek a lapban volt mondanivalójuk a máról a manák. Voltak azonban — hangsúlyozta Siklós János — akiket megszállította a siker. Azt hitték, hogy ők találták fel a magyar irodalmat; szubjektív csoportosulást szerveztek, embereket állítottak félre, míg másokat érdemtelenül futtattak. Ez a tevékenységük mind anyagilag, mind erkölcsileg károkat okozott, amelyért bíróság előtt felelnék majd.

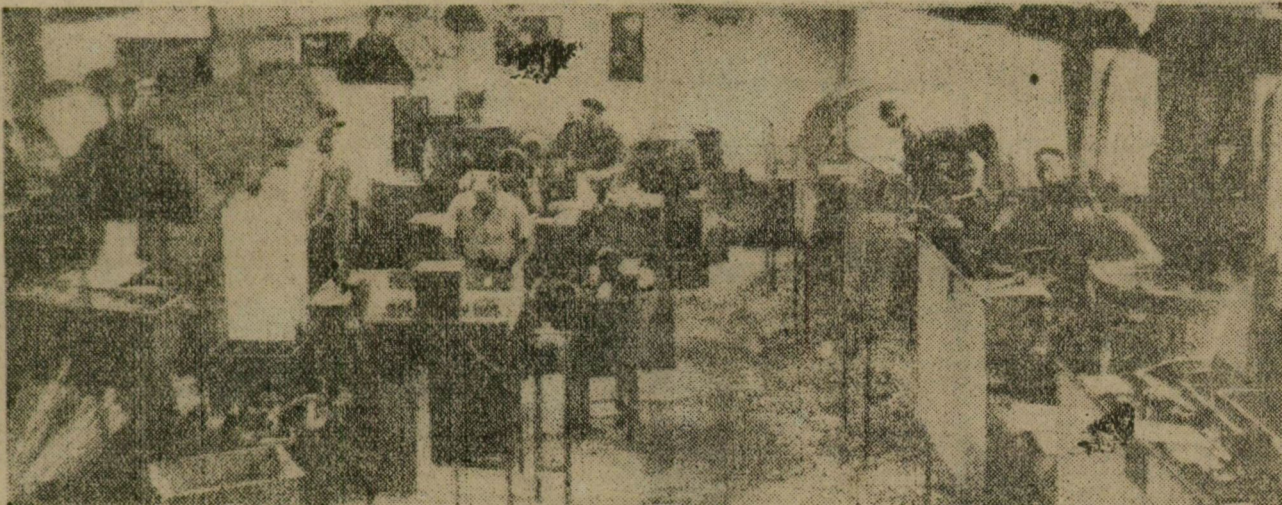
A továbbiakban a kritikai szakosztályról beszélt, hangoztatta, hogy

a kritikusok mérjék fel egy-egy író több éves tevékenységét, hogy mindenki tudja magáról, hogy hol áll, hol tart.

Az ezt követő vitában felszólalt Vajda László, Csétri Lajos, Papp Lajos, Csétri József, Farkas István, Diósszilágyi Sámuel, Nagy Imre, Összefoglalójával, illetve Nagy Sándor zárszavával ért véget.

A tanácskozás délután tovább folytatódott az újságírók részvételével. A tanácskozást követően a Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínházában rendezték a 15 éves a Tiszatáj című irodalmi estet. Dr. Nacsády József egyetemi adjunktus méltatta a jubiláló magyarországi írók vitáját a konkrét teendőket Szegedi Nemzeti Színház, zajlik le, s következménye a kulturális decentralizációnak. Példamutatónak, jó szándékúnak jellemezte a és Bács megyei íróknak műtanácskozást, s hangoztatta, veiből.

A Z Ú J M Ű H E L Y B E N

(Somogyiné felv.)

A Szegedi Esztergár famunkáló részlege új műhelyépületbe költözött. Az egymillió forintos beruházással épült tágas, világos teremben hét új esztétizáló gépen dolgoznak a részleg munkásai. Felvételünk az új műhely egy részében készült